

Gregory R. Smith

Een naam om te onthouden

Door EC Bakker

In Amerika is hij al jaren een fenomeen. In Engeland zette Times Magazine hem op 13 april 2002 op de cover met als kop: "Intelligentste jongen van de hele wereld?" Er zijn mensen die in hem de antichrist zien. Hoogste tijd voor een Nederlandse introductie.

Gregory R. Smith werd op 9 juni 1989 geboren als enig kind van Robert en Janet Smith in West Reading/Pennsylvania, VS. De moeder vertelde in een interview met de Washington Post (7-9-99), dat zij reeds vroeg merkte dat Gregory geen normaal kind was: met 3 maanden sprak hij zijn eerste woorden, met 14 maanden kon hij boeken lezen en reciteren, met 18 maanden kon hij rekenen. Op zijn tweede besloot hij vegetarisch te worden nadat hij bij bestudering van tanden tot de conclusie was gekomen dat mensen herbivoor zijn. Zijn vader, microbioloog, en moeder, danslerares, gaven hun banen op en verhuisden naar elders om zoonlief in staat te stellen daar op een speciale school onderwijs te laten volgen in zijn eigen tempo. Op zijn 8^e begon hij aan de middelbare school, op zijn 10^e aan de universiteit.

Gregory op de universiteit

Hij was (en is) een hypergevoelig kind. Wanneer een journaliste die hem interviewt een snee in de vinger heeft, blijkt Gregory daar een bijna fysieke pijnervaring bij te krijgen. Zijn meest traumatische jeugdervaring in dit opzicht betrof de ziekte van zijn moeder toen hij 2 jaar oud was. Janet Smith had kanker en bij de behandeling begonnen zelfs de tanden uit haar mond te vallen. Nog steeds als het onderwerp ter sprake komt loopt Gregory de kamer uit. Aan het ziekbed zijn in elk geval gekke dingen gebeurd waarbij hij middels handoplegging de pijn van zijn moeder heeft laten verdwijnen. Gregory schernt zijn gevoeligheid onder andere af door het hanteren van een strakke moraal: als er scheldwoorden voorkomen in een film verlaat hij de zaal, als er bloot te

zien is, doet hij de handen voor de ogen. Overigens is Gregory niet alleen een boekenwurm. Hij sport veel en is ook organisatorisch sterk. Opmerkelijk is bijvoorbeeld dat hij op school als 8-jarige zijn leraren mobiliseerde toen een medeleerlinge had aangekondigd iedereen neer te zullen schieten.

Op 31 mei 2003 studeerde Gregory Smith als 13 jarige cum laude af aan Randolph Macon College in Virginia. Zijn huidige uitdaging is om voor zijn 21^e vier doctor titels te halen: biologie, geneeskunde, wiskunde en geschiedenis. Daarna is het tijd voor het presidentschap van de Verenigde Staten, al loopt hij daar niet heel erg mee te koop.

Vanaf 1998 verscheen Gregory in bekende Amerikaanse TV Shows, zoals '60 Minutes' en bij David Letterman. Sinds 1999 verschijnt hij minstens een keer per jaar bij Oprah Winfrey. Deze shows fungeren voor hem als medium om zijn boodschap van geweldloosheid in de wereld te verkondigen. In 2002 werd Gregory al voorgedragen voor de Nobelprijs voor de Vrede en werd daarmee de jongste Nobelprijsgenomineerde ooit. Inmiddels is hij ook in 2003 en 2004 voorgedragen en voor 2005 zal het wel niet anders zijn.

Gregory verlaat het VN-hoofdgebouw na een VN-kinderbijeenkomst in 2002

Gregory had vanaf zijn 7^e het gevoel dat hij wat moest doen voor kinderen in de wereld die te lijden hebben van oorlog, honger en ziekte ("I knew I had to act"). Op zijn 10^e richtte hij een eigen organisatie op: International Youth Advocates (IYA). In dit kader reist hij de wereld rond en houdt zich daarbij bezig met zaken als het oprichten van een bibliotheek in Rwanda.

Kern van Gregory's boodschap is dat vrede bij de kinderen begint. Hun verhalen wil hij verbreiden ("Their voices must be heard"). De IYA zet overal kinderen aan tot actie en werkt met tal van jonge ambassadeurs. Het wereldvrede-doel valt pas te bereiken als kinderen meer directe politieke invloed krijgen. Het ziet er naar uit dat Gregory bij deze activiteiten zwaar beïnvloed is vanuit de selecte wereld van Nobelprijswinnaars, waarin hij in 1999 geïntroduceerd werd door Betty Williams, een Noord-Ierse vredesactiviste die in 1976 de Nobelprijs voor de Vrede kreeg (Gregory: "Children are the solution" Betty: "You're the solution"). Samen lobbyden ze onder andere voor het instellen van een Nobelprijs voor kinderen. Gregory ontmoet ondertussen de ene wereldleider na de andere.

Op zijn website kun je zijn ideeënontwikkeling keurig nalezen. Opmerkelijk is dat hij in zijn 'boodschap aan de kinderen van de wereld' het helemaal niet over spelen heeft, maar over harde arbeid om de wereld beter te maken. 'we moeten meer ons best doen op onze scholen, in alle opzichten eruit halen wat erin zit, onderzoek doen over de grenzen van het bekende en nieuwe en innovatieve ideeën ontdekken waarvan de hele wereld profiteert'. Tja; dit is in feite een openlijke oproep om je kindertijd maar in de prullenbak te gooien. De ideeën waar Gregory warm voor loopt betreffen onder andere de ontwikkelingen op bio-medisch gebied. Politiek gezien is het vooral ronkende politiek-correcte vredesretoriek wat de klok slaat. Met dien verstande dat Gregory na 11 september 2001 zich als een brave jongen vierkant achter George Bush opstelde en sindsdien een en al propagandataal uitslaat als het om Amerika gaat. "Ons land is vol van lieve, grootmoedige en medelevende mensen. We delen openlijk onze bodemschatten, technologie, onze medische ontdekkingen en ons geld met ieder land, iedere religie en iedere cultuur." Als een kind dit zegt, dan is dat natuurlijk prima. We hebben hier echter wél van doen met het fenomeen dat nog nooit zo'n jong iemand zoveel politieke invloed om zich heen heeft verzameld. Het instellen van een dag van wereldvrede, jaarlijks als internationale feestdag in te stellen op 1 januari, is bijvoorbeeld door Gregory eind 2000 reeds door het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden geloodst. Momenteel organiseert hij een VN-lobby voor het instellen van veilige havens voor kinderen in oorlogsgebieden.

Januari 2001: Gregory wordt ontvangen in het Witte Huis, na zijn succesvolle lobby voor een wereldvrede-dag.

Kortom; terecht dat Gregory R. Smith als een fenomeen wordt gezien. Toch val ik niet direct van mijn stoel van zijn intelligentie. Het is allemaal wel hyperdepiep, maar het lijkt wel of hijzelf geen enkel origineel idee kan produceren. Natuurlijk kan dat later nog komen. Bij mezelf overheerst na dit alles te hebben laten bezinken een mengeling van irritatie en, vooral, medelijden. Dat laatste omdat ik meer en meer het gevoel kreeg dat Gregory met grote stappen op een diepe afgrond van teleurstelling lijkt af te stevenen. Het is aan de lezer om de zaak zelf eens uit te zoeken. Veel materiaal is te vinden op zijn website.

Gregory R Smith anno 2004